

РЕШЕНИЕ № 3107 / 10. 04. 2025

Производството е по общия ред и е образувано по чл. 68, ал. 1, т. 1 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Подадена е молба с УРИ 105400 – 3694 от 18.09.2024 г. на Дирекция „Миграция“ – СДВНЧ – София, от АБДУЛЛАТИФ АХМЕД ЕЛХАСАН, от Сирия, който е поискал закрила в Република България. На основание чл. 58, ал. 4 от ЗУБ, молбата е изпратена на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС. Чужденецът е настанен в РПЦ – Харманли на 27.09.2024 г., видно от решение за настаняване № 3859.

Желанието за закрила е потвърдено лично и с молба входящ № 3899 от 30.09.2024 г. на РПЦ – Харманли, на която дата кандидатът е регистриран като **АЛИ /собствено/ ИСА /фамилно/ ИБРАХИМ /бащино/**, от мъжки пол, роден на **01.01.2001 г.** в гр. Хасака, Сирия, гражданин на Сирия, арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, неженен, **ЛНЧ 7003522092**. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като молителят не е представил документи, удостоверяващи неговата самоличност.

С кандидата за международна закрила е проведено интервю на 13.01.2025 г. в производство по общия ред с цел да представи обстойно фактите, свързани непосредствено с неговия проблем и да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си на произход и е подал молба за закрила в Република България.

АЛИ ИСА ИБРАХИМ заявява, че е напуснал Сирия през месец септември 2024 г. и нелегално преминал в Турция, където останал около две седмици. На 13.09.2024 г. влязъл незаконно в Република България. Когато преминал на българска територия бил откаран до гр. София, където сам потърсил закрила от властите.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за закрила с общата обстановка на несигурност в Сирия. В проведеното интервю кандидатът разказва, че е роден и живял в гр. Хасака и оттам е напуснал родината си. Когато отпътувал от Сирия, родния му град се намирал под контрола на курдите. Към настоящия момент през деня гр. Хасака бил контролиран от курдите, а през нощта от свободната сирийска армия. Казва, че през 2016 г., в родния му град имало сражения между правителствената армия и свободната армия. Тогава загинал единият от братята му, а молителят бил ранен вследствие на ракета която паднала в близост до него. Заявява, че в Сирия имало дискриминация от страна на курдите, правителствената армия и свободната армия. Всички те смятали, че **АЛИ ИСА ИБРАХИМ** подкрепя отсрещната страна, а не тези които били на власт в даден район. Сирийския гражданин разказва, че не е отбил военната си служба. Твърди, че през 2017 г., отивайки да се сдобие с документ с който да учи, разбрал, че подлежи на мобилизация за задължителната военна служба. **АЛИ ИСА ИБРАХИМ** обяснява, че не иска да се връща обратно в Сирия заради липсата на мир в страната му и поради присъствието на групировките. Казва, че е дошъл в България за да живее в мир и няма намерението да се завърне обратно в Сирия. Споделя, че е нямал проблеми на етническа и религиозна основа. Кандидата декларира, че не е имал проблеми със сирийските власти и не е бил арестуван, съден или осъждан. Заявява, че не е членувал в политически партии или организации. Подал молба за закрила в Република България защото разбрал, че е мирна страна.

Във връзка с производството за предоставяне на международна закрила следва да бъдат установени, обсъдени и анализирани всички материални факти, относими към разпоредбите на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Установено е, че **АЛИ ИСА ИБРАХИМ** е сирийски гражданин, въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като молителят не е представил документи, удостоверяващи неговата самоличност. Във връзка с направените от чужденеца изявления се приема, че е мюсюлманин – сунит, арабин по народност, неженен. По-време на интервюто е заявил, че цялото му семейство се намира в Сирия – родителите му, четиримата му братя и седемте му сестри.

АЛИ ИСА ИБРАХИМ не е имал проблеми с официалните власти в страната си на произход. Не му е оказвано насилие в държавата му по произход.

В хода на административното производство се установи, че за **АЛИ ИСА ИБРАХИМ** не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. Той не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“. Чуждият гражданин основава молбата си за закрила с общата обстановка на несигурност в Сирия. Общата обстановка в страната му на произход ще бъде обсъдена и анализирана, когато се разглежда чл. 9 от ЗУБ.

Заявените от кандидата за международна закрила мотиви като цяло не следва да се третират като репресия или преследване поради раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група от държавата, партии или организации и недържавни субекти, на които държавата не може или не желае да предостави закрила срещу преследване, а са негови лични и необективни опасения. Реално чужденецът не представя бежанска история, в която да има основателни опасения от преследване по визираните в чл. 8, ал. 1 норми на ЗУБ. Твърденията му не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова. Сочените от кандидата причини за напускането на страната му не отговарят и на разпоредбите на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, според които „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повторямост, което не се установява в конкретния случай. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не заявява. Кандидатът не сочи други релевантни причини или обосноваващи опасения за преследване – не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти в Сирия. Молителят не е бил заплашван или преследван по етнически или религиозни причини. Подал молба за закрила в Република България защото разбрал, че е мирна страна. От анализа на фактическите обстоятелства и изявленията на чужденецът по време на интервюто става ясно, че в конкретния случай не става дума за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за лице, търсещо по-добър живот. Заявените от кандидата причини, поради които е подал молба за международна закрила в страната ни не кореспондират с посочените в ЗУБ мотиви за предоставяне на закрила. Съгласно Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приключение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

От материалите по административната преписка не се установява спрямо **АЛИ ИСА ИБРАХИМ** да е осъществено визираното от ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на статут на бежанец. Поради това искането му за предоставяне на статут на бежанец следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

За **АЛИ ИСА ИБРАХИМ** липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут. Установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че той е бил принуден да напусне страната си на произход поради „реална опасност от смъртно наказание или екзекуция“ – тежки посегателства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Според тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 17 февруари по дело № C- 465\07, понятията „смъртно наказание“, „екзекуция“ и „изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание“, наложени на молителя в страната му на произход, посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ,

обхващат ситуации, в които кандидатът за субсидиарна закрила е изложен на риск именно от конкретен вид посегателство. От изложеното следва извода, че чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ.

Случаят следва да бъде разгледан и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – „тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт“. Спрямо **АЛИ ИСА ИБРАХИМ** не е налице заплахата поради ситуация на безогледно насилие в страната му на произход. Изследвайки бежанската история на кандидата в светлината на Решението от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския съюз /CEC/ по дело № C-465/07, по тълкуването и прилагането на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаване и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на представената закрила, във връзка с чл. 2, буква „д“ от същата директива, трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Изрично в тълкуването е признато правото на преценка за силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт.

В приложената по преписката информационна справка с входящ № МД-02-159/14.03.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, относно актуалната политическа обстановка в Сирия се посочва, че "... На 27 ноември 2024 г. ислямистката групировка "Хаят Тахрир ал Шам" (Hayat Tahrir al-Sham, HTS), чийто контрол преди това е ограничен до части от провинциите Алепо (Халеб) и Идлиб, започва голяма офанзива в Северозападна Сирия, в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. Първоначално бунтовниците превземат Алепо (Халеб), втория по големина град в страната, на 5 декември пада град Хама, а два дни по-късно е превзет и третият по големина град в Сирия, Хомс. Междувременно бунтовнически сили от Южна Сирия навлизат в град Дараа, който изиграва централна роля във въстанието през 2011 г., и поемат контрол над повече от 90% от провинцията, докато правителствените сили постепенно се изтеглят. В провинция Суейда фракциите на друзите поемат управлението на региона, консолидирайки опозиционните структури в южната част на страната. Тези групи формират т.нар. Южно оперативно командване (Southern Operations Room), за да координират въстанието и са първите, които пристигат в Дамаск. Въпреки това, след пристигането на HTS в столицата, посочените групи се оттеглят в Дараа. На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от HTS, навлизат в Дамаск и декларираят победа, а същия ден президентът Башар Асад напуска страната, след което получава убежище в Русия. На 29 януари 2025 г. Ахмед ал Шараа, който на практика ръководи страната след падането на режима на Асад, е назначен за временен президент на Сирия, конституцията от 2012 година е суспендирана, а парламентът е разпуснат.

Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Хаят Тахрир ал Шам" обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник *Al Watan* съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на Асад са подали заявления за уреждане на статута си в централните в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Латакия и Тартус

На 13 март 2025 г. временният президент на Сирия, Ахмед ал Шараа, подписва конституционна декларация, обхващаща петгодишен преходен период, три месеца след като неговата ислямистка група сваля от власт Башар Асад. В документа се казва, че ислямът е

религията на президента, както и в предишната конституция, а ислямската юриспруденция е "основният източник на законодателството", а не "основен източник". Декларацията също така урежда разделението на властите и съдебната независимост и гарантира правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите. "Надяваме се, че това ще бъде нова история за Сирия, където заменяме потисничеството със справедливост", заявява Ахмед ал Шараа, а Специалният пратеник на ООН приветства "ходовете към възстановяване на върховенството на закона" и отбелязва, че "това развитие потенциално запълва важен правен вакуум". Но водената от кюрдите администрация в Североизточна Сирия разкритикува конституционната декларация, заявявайки, че тя "противоречи на реалността в Сирия и на нейното многообразие". Г-н Абдул Хамид Ауак, член на комисията и експерт по конституционно право, заявява, че декларацията има за цел да "създаде баланс между общество на сигурност и права и свободи" и предвижда "абсолютно разделение на властите". Президентът ще разполага с изпълнителна власт през преходния период, но ще има само едно изключително правомощие – възможността да обявява извънредно положение. Ново Народно събрание ще носи пълна отговорност за законодателството, като две трети от членовете му ще бъдат назначени от комисия, избрана от президента, а една трета ще бъдат посочени от самия президент..".

Споделеното в справката насочва на реалистични очаквания за затихване на конфликта в Сирия. От така представената актуална информация е видно, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в Сирия в посока подобрене на условията на живот и безопасност. Следва да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на Сирия, които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности. Налага се извода, че в страната на произход на молителя, Сирия, не е наличен въоръжен конфликт при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията. Приема се, че за същата и детето ѝ не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Същевременно за кандидата се установява положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. Искането за закрила и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е неоснователно.

Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Люксембург, в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Предвид оценяването, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в Сирия следва да е изключително, каквото видно от цитираната информация за обстановката там, то не е. Не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието му на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. При преценка на личните елементи от бежанската история на кандидата, той не е могъл да докаже, че е бил лично засегнат от висока степен на насилие в качеството му на цивилно лице. Предвид информацията за обстановката в Сирия се налага изводът, **АЛИ ИСА ИБРАХИМ** не е бил изложен на реална опасност от тежки и лични заплахи срещу неговия живот, поради наличието на съществуващия въоръжен конфликт. Приема се, че завръщането му в Сирия е законно, физически достъпно, релевантно и разумно и там той би могъл да се адаптира отново в обществото. За сирийския гражданин е подходящо завръщането в родната му страна от гледна точка на физическата му безопасност.

За кандидата липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в България. За него не са налице условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като не се позовава на причини от хуманитарен характер.

Случая трябва да бъде разгледан и във връзка с прилагане на принципа забрана за връщане „non-refoulement“, регламентиран в нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, според който:

Чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. От анализа на събраните писмени доказателства по административната преписка не се констатира наличието на горепосочените предпоставки. След извършена преценка на всички индивидуални фактори, касаещи личното положение на кандидата за закрила и актуалната информация относно страната му на произход се установява, че при евентуалното му завръщане в Сирия, където се намира семейството му и близките му, той би могъл да води нормален начин на живот.

При преценката на свързаните с личното положение на **АЛИ ИСА ИБРАХИМ** и държавата му на произход относими факти се налага извода, че искането за предоставяне на закрила е изцяло неоснователно.

Същевременно в Държавна агенция за бежанците при МС е постъпило писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/ от 10.01.2025 г., с което възразява на **АЛИ ИСА ИБРАХИМ** да бъде предоставена закрила в Република България. Постъпилото в ДАБ – МС становище от ДАНС е издадено на основание чл. 41, ал. 1, т. 1 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ /ЗДАНС/. Съгласно тази разпоредба ДАНС осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становища по молби за предоставяне на убежище, статут на бежанец, хуманитарен статут и временна закрила по ЗУБ, като това правомощие е изрично предвидено и в чл. 58, ал. 10 от ЗУБ. В гореспоменатото писмо е посочено, че ДАНС разполага с информация - отразена в справка рег. № RB - 202001-001-03/Т-6-31/03.01.2025 г., според която лицето, регистрирано в РПЦ - Харманли като **АЛИ ИСА ИБРАХИМ**, роден на 01.01.2001 г. в Сирия, представлява заплаха за националната сигурност на Република България.

С писмо с рег. № УП 34931/13.01.2025 г. до Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/ е изискано да се предостави мотивирано становище, относно информацията отразена в справка рег. № RB - 202001-001-03/Т-6-31/03.01.2025 г., според която **АЛИ ИСА ИБРАХИМ** представлява заплаха за националната сигурност. Мотивираното становище на ДАНС е изложено в писмо с вх. № 2-35/21.03.2025 г.

Цитираното становище изхожда от специализиран орган за контраразузнаване и сигурност, чиято основна функция е разкриване, предотвратяване, пресичане и неутрализиране на заплахите за националната сигурност – съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДАНС. Този специализиран орган притежава изключителната компетентност да извърши преценка за наличие на обстоятелствата по чл. 12, ал. 1, т. 6 и чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ в съответствие с правомощията си по ЗДАНС. В този смисъл установяването, че лицето е заплаха за националната сигурност, е извършено от компетентен орган. Преценката дали кандидатът за международна закрила представлява заплаха за националната сигурност е изключително в правомощията на ДАНС и тяхното становище по чл. 58, ал. 10 от ЗУБ е задължително и обвързващо за административния орган, който в случая действа в условията на обвързана компетентност и е задължен да изпълни диспозицията на императивната норма на чл. 12, ал. 1, т. 6 и чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. На чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност, не се предоставя статут на бежанец или хуманитарен статут. В конкретния случай по отношение на търсещия закрила са налице основанията по чл. 12, ал. 1, т. 6 и чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ.

Съгласно чл. 17, т. 1, г. на Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета Държавите - членки могат да изключат от кръга на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, ако са налице сериозни основания, че лицето представлява заплаха за сигурността на държавата-членка, в която се намира. Видно от доказателствата по делото такива в случая са налице.

Съгласно разпоредбата на чл. 4 от ЗУБ, „Чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която е застрашен неговият живот или свобода по причина раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание“. От посочените права не може да се ползва чужденец, търсещ или получил закрила, за когото има основания да се смята, че представлява опасност

за националната сигурност или който, веднъж осъждан с влязла в сила присъда за тежко престъпление, представлява опасност за обществото. Следва да се подчертае, че нормата на чл. 4, ал. 4 от ЗУБ изрично указва, в кои случаи лице търсещо или получило международна закрила може да се ползва от правата по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. По сходен начин в чл. 33, пар. 2 от Женевската конвенция изрично се посочва, при какви обстоятелства чужденец, кандидатстващ за статут на бежанец или с предоставен бежански статут може да се ползва от правата по чл. 33, ал. 1 от Конвенцията. В конкретния случай за **АЛИ ИСА ИБРАХИМ** са налице основания за приложение на разпоредбата на чл. 4, ал. 4 от ЗУБ и чл. 21, параграфи 2 и 3 от Квалификационната директива, респективно на чл. 33, ал. 2 от Женевската конвенция, а именно – като чужденец, търсещ закрила, който представлява заплаха за националната сигурност на държавата, в която се намира, той не може да се ползва от правото за забрана за връщане.

С оглед наличието на постъпилите данни относно **АЛИ ИСА ИБРАХИМ** и предвид горепосочените обстоятелства, на чужденеца следва да не се предостави международна закрила.

Предвид изложеното, поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 във вр. с чл. 12, ал. 1, т. 6 и чл. 12, ал. 2, т. 4 от Закона за убежището и бежанците, приемам следното

РЕШЕНИЕ:

Отказвам да предоставя статут на бежанец и хуманитарен статут на АЛИ ИСА ИБРАХИМ.

Това решение може да бъде обжалвано в четиринадесет дневен срок от датата на връчването му пред Административен съд – град Хасково. В случай, че обжалвате настоящото решение, Вие сте задължен при отсъствие повече от 1 месец от адреса, който сте заявил, да уведомите съдебните органи и Държавната агенция за бежанците за новия Ви адрес. При неизпълнение на това задължение всички съдебни съобщения ще се считат за връчени.

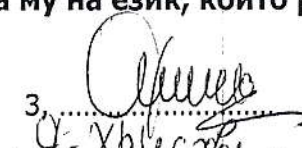

МАРИАНА ТОШЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ
ПРИ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

Връчено на 22.04 2025 г.

Решението ми е връчено и съм запознат с текста му на език, който разбирам.

1.
/чужденец/

2.
/преводач/

3.
/длъжностно лице/

